

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה והא עלה וכו' אינו חשוב האי פיגול וכו' שאר פיגולים אינו מציא וכו' וקשיא לרב גידל ומשני ואמר לך רב גידל כ"ל הדין: (ב) ד"ה דברי הכל וכו' וקמתי לעיל קדש הלחם:

רבינו גרשום

[illegible]

והוא. עלה דהיא דקומץ פיגול קמי אס אחרים מצינ לדי פיגול כלומר
השעריים במחשבה דקמיה לחודה הוא עצמו הקומץ לא כ"ש ואמרין התם
בזממכת זבחים [מג.] מאי קאמר ה"ק א"ס (א) (אינו חשבו וזבחי פיגול דפגל
דקומץ לחוד כפגול גמור וז' דליון) דהעלהו למזבח דפקע"ו פגולו ממנו
כשאר פיגולים הילך מצינ אחרים
והא קתני ט' אם אחרים
עצמו לא כ"ש הא נמי
פיגול אמר ליה רבינא
(ב) מחלוקת בשתי עוב
שוות סימן ראשון ח
למקומו אבל בעבוד
עירובי מחשבות הו
מילתא ט' אי בעבודה
חא הכי גבי תורה ז' נמי
ליפסל דבעי שריפה ר
לעולם מועלין בו לא א
ליה לא דלא זרק הדב
למימרא אלא לעולם
בעולה אי בעולה פש

למייבין עליו כרת הוי במחשבת אכילה חוץ לזמנו וחכ"א זה חז"א [פסול]
 ודאין מייבין עליו כרת ואמר אילנא מחלוקת יו וכו' דר' יהודה סבר אס'
 במחשבת האמן וכו' ורבנן סברי להכי איז בן כרת דעירוב מחשבות הוי
 מחשבת לזמנו וחז' למקומו בוצא אהל וזהכי אפילו בשמי עצודות פסול ואין
 צו כרת הואיל ולא הוא כולה במחשבת חוץ לזמנו. ולהכי קרי לשני מייבין
 'עצודות משום דקסבר ישנה לשמיטה ממחלה ועד סוף וכו' שחט סימן
 עבד פלגא שמיטה: אכל עצודות אחת. כגון בשמין אחד שמיטת
 כבשיו חוץ לזמנו וחז' חוץ למקומו: דברי הכל עצודות מחשבות הוי. ואין
 צו כרת אכל פסול הוי. ומי'אשכחן לר' יהודה דאס מחשבת האמן נדקמה
 לתלמודא שמיטה הוי פיגול וחייבין עליו כרת אלתא דבמחשבת שמיטה
 לתלמודא פיגול הוי וקמי' (א) קדש הלזס דפיגול מיימי קדשים קליי לדי
 מעילה וקשיא לרב גידל: אמר קר' רב גידל ה"א לא אמר דבמחשבת שמיטה
 פיגול אלא לבי זריק מילתא אי עצודות אחת עירב המחשבות
 אחי בשמי עצודות דאי חשיב בשמי עצודות לבי זרק הדס במחשבת פיגול
 הוי פיגול לרבי יהודה כדאית' עליו ולרבנן כדאית' להו ואי עצודות אחת
 דבריה הכל לא הוי פיגול אלא מ"מ לעולם לא מיקבע בשביעז עז דזריק
 והתם אס' דקדש הלזס דשקט בזריקה דלא פילג אלא בשמיטה לתלמודא
 אכלא אס' פיגול בזריקה נמי לא מיימי קדשים קליי לדי מעילה כדבר גידל:
 (א) הוי. מיקש' ליה (א) מיי קדאמר דעד דזריק לא הוי פיגול דלטעמיה
 גבי תודה נמי לא הוי פיגול עד דזריק אן כן קשיא ליה הא (א) מאי קדש
 הלזס דקאמר לאו למיזביה במעילה אע"א דהסאה הוי פיגול גמור דקדש
 בזריקה אלתא זריקא פיגול מציאה לדי מעילה בקדשים קלים: לא מאי
 קדש הלזס יפסל קדש דבעי שריפה דלא הוי כחולין אכל לא למעילה
 וכדבר גידל: יומא מסייעא ליה. לרב גידל: הפיגול לעולם מועילין זו
 לזו אע"א דאזריק קדש: לשם פיגול והיינו כרב גידל דאמר אינו מוציא
 מלזו מעילה בקדשי קדשים: לא. הי' קמי' תעלה מועילין זו לזו וזיק
 קא מייירי ולא מסייע ליה: אי דלא זיק. לשם פיגול פשיטא דמועילין
 זו לזו: אלא לעולם בדורק קא מייירי. ואפילו הכי לא מסייע ליה דמי
 תמיא לעולם מועילין זו אפילו לאחר זריקה בעולה הואיל ולגבוה
 היא דאין זה יאסר כהנסינו ולא מייירי בחטאת (א) ואס' (א) לעולם
 בחטאת מייירי דאי בעולה פשיטא מאי למימרא יו:

ועוד
סיפא ודאי ממסיע ליה דודאי בחטאת מיירי ואפילו הכי קאמר דלף תני
וסופא בחטאת ירשא נמי בחטאת ^א והשמה הוי סיעתא יזו להדי' תני
סיפא ממסיע ליה דילמא שאני זריקה דלחרא לינה מוזיקה דלאחר פגיו
בזידים אלף שעי' חסרון מעשה הוא לא מתיבא זריקה לאפקוי מדי מעילי
על כרחך מיירי בחטאת ולאחר זריקה דאי בעולה מאי למימרא ואומר

ידיהם סבר אה מחשבת הזמן קדמה למחשבת המקום פיגורל אחיהן עליו כרת. וכ"א ואז
ברנן עדידום מחשבת חציה חוץ למקום נבוכא אחיהן סבר עבודתה פסל ואין
שחציה חישב בא חוץ לזמנה חציה חוץ למקומה: דברי הכל עירוב מחשבות. ופסל
הסימנים ב' בעדותם שכן דקסבר שנה לשיטתו שחציה סוף שנה שחט סימן אחד
כד' דרבי יהודה אם מחשבת זמן קדמה במחשבתו חוץ פיגורל. אלא במחשבת שיטתו לחדה
אמאי קדש חלם: אמר רבי גידל. הכל נמי לא אמר במחשבת שיטתו לחדה פיגורל אלא
תאמר לאמרף אי בעבריה אחת עירוב המחשבות אב' בעבודת אבל לעולם אל היה פיגורל
ישאף לאו הא נמאי קדש חלמם דקסבר לאו לחיובי במפילה אצ"י דהשתא חוץ פיגורל
יגורל: אלא עמלן ב' ברוך אף על גב דאירודורס דשט פיגורל הוייתו כרבי גידל דקסבר פיגורל
יגורל: אלא לעולם דקאמר מירי. ואפילו חל אב' מסייע לאו כרבי תנאי אלא לעולם מועיל

קדשי קדשים פרק ראשון מעילה

נעמנו לא כ"ס סיומא ויו מילתא דלעיל הוא ליתן טעם למה פקעה פירגו ויבפ' צ"ס צוחים (דף מג.) הוא ופירך החם מאי קאמר ומשני הכי קאמר אס אינו יו מקבל צנים היאך יביא אחרים ליד פירגו כלומר ס"ע כ"ב ויו קבע פירגו דאס הוא פירגו ששמעלהו ע"ג המוצא אס כן עפרא בעלמא

מביא לירי פיגול הוא
איסורא דמייתי לירי
ב' אשי והאמר אילפא
ת כגון דאמר הריני
לזמנו וסימן שני חוץ
אחת דכולי עלמא
ה"נ לבי זריק תיגלי
חת אי בשתי עבודות
גד יזריק מאי קדש
אמא מסייע ליה הפיגול
ג דאזריק דם ומסייע
אי דלא זרק הדם מאי
זריק וכי תניא ההיא
נא דגבוה היא כולה
ועוד

השיריים לירי פיגול הא בעינן כהרצאה
כשר אלמא משמע שכל הפיגול משעת
קמינא והוא הדין בזבח שכל משעת
שחיטה לאי ק"ד דלזנו חל על שעת
זריקה וכן במנחות עד שעת הקשרה לא
יזיקה און מוכיח עולא דעפרא בעלמא
הוא אם לא פקע הפיגול דילתנא לעולם
לא פקע ומ"מ לא הוי עפרא בעלמא
שהרי אין הפיגול חל עד שעת זריקה
וכן במנחה בשעת הקשרת קומץ שאז
הוא מתיר השיריים והשתא חלו מרזייהו
אהדי היתר שיריים ופיגול ומשני הלא
נמי לאיסורא דמייתי לירי פיגול כלומר
לעולם אין הפיגול חל עד שעת זריקה
ומכל מקום מוכיח עולא שפיר שפקע
פיגולו דכיון דלאיסורא דמייתי לירי פיגול

שחיטה איז לאו דפקע פייגול הוה לך לאחשוכיה עפרא והוי לך קרבו מתירי:
והא אבר איפא מחזיק בשרי עבודות ב'. בסוף פ"ב דזוחים (דף כט):
הא גבי הא דתנן א"ר יהודה אם חס מחשבת המון קדמה למחשבת
המקום פייגול ומצינן עליו כרת ו' ואם לאו פסול ומחילא אחד ו' ואחד ו'
פסול ואמר אילפא מחלוקת בשתי עבודות כגון דלמר סימן ראשון חוץ
למנו וסימן שני חוץ לתקומו ופליגי ר' יהודה ורבנן לאו במפגל בתי מדרס
דדרי' יהודה אית ליה מפגלן ורבנן פית להו מפגלן אבל בעבודת אחת
ד'הי' עירוב מחשבות הוי אף כאן פייגול אלא (יש) שעת הפייגול משעת
שחיטה דאי פ"ד דלוינו חל על זריקה אם כן בשתי עבודות נמי ליתוי עירוב
מחשבות שהרי אין הפייגול בזמנו ראשון עד שעת זריקה והרי לך מחשבת
המקום קדמה ומשני לך זריק איגדיל מילתא כו' כלומר יני אתמרינן בשעת
זריקה איגדיל מילתא למפרע שחל הפייגול משעת סימן ראשון אלא מחשבת
המון קדמה איז בעבודת אחת אי בשתי עבודות כלומר בכל ענין דמיידי
משמתינו אי כדמפרש לה ר' יוחנן בעבודה אחת אי בשתי עבודות כדמפרש
לה אילפא: **א** הבי גבי תורה נבי. כלומר יומא נמי לפני זריק איגדיל
מילתא למפרע לפייגול חל משעת שחיטה וא"כ יוז אמאי אי זריקת
פייגול מצינא לה חל מעילי' כ' היכי דאתמרינן דקדש איתן:

אֱלֹהִים מֵאֵי קִרְשׁ הָחֵם אִמְרָא חֲיוּבִיהָ בְּמַעֲלָהּ אִמְרָא רִיב לְעֵינֵי מַעֲלָה לְחֵם דְּהֵא פִירְשְׁתִּי לְעֵיל דְּלֹא שִׁיךְ צִיָּה מַעֲלָה אֲלֵךְ אֲלֵךְ לֹא מִימָה דְּכַשְׁיֵין לְעֵיל בּוֹרִיקָה אֲלֵךְ דְּקִדָּשׁ הִלְחֵם לִפְסֵל בְּצַבּוּל יוֹם וּמְחוּסָר כְּפֹרֹסִים וְצִלְנֵיהּ שְׂחִיטֹת פִּיגוּל מַכְלִּי מֶקוֹס לֹא מַהֲנִיָּה וְזִיקָתָהּ פִּי (פִּיגוּל) לְחֵם חֲיוּבִיהָ בְּמַעֲלָה בְּקִדָּשֵׁי קִדְּשִׁים: לִרְבֵּא מִבְּשִׁין צִיָּה פִּיגוּל צִיָּה מְוַעֲלֵין בּוֹ אִמְרָא רִיב דְּמִיָּה אֲלֵמָה כִּיֵּין דְּפִיגוּל אֲלֵמָה וְזִיקָתָהּ מְוַזְלֵחָהּ מִיָּד מַעֲלָה וּמִיָּד בְּקִדָּשֵׁי קִדְּשִׁים וְהוּא כִּיֵּין לְרַב גִּדּוּל: אִי אִי דְּרִירִיךְ מֵאֵי צִמְיָרָה פְּשִׁיטָה דְּמִוְעֵלִין: וְיִרְמֵת דִּלְמָה אֵל קִרְשִׁי לֹא מִתְרִינֵין כִּמְחֵן דְּתַנְקִינֵיהּ דְּמִי וְלֹא קִרְיָן בְּזֶה קִדְּשֵׁי הוּא: אִי דֵּהִי קֶלְמָה מֵאֵי מִימְרָה אֲלֵמָה דְּתַנְקִינֵיהּ לְעוֹלָם לְעוֹלָם מִיָּד פִּיגוּל מְוַזְלֵחָהּ וְיִמְרָא לֹא יִסָּא: אִי צִיָּה מֵאֵי צִמְיָרָה פְּשִׁיטָה: דְּמִוְעֵלִין דֹּאפִּילוּ לֹא הִימָה נִפְגַּלֹת מְוַעֲלִין בּוֹ עַד שְׂחִיטָה לְצִיָּה דִּשְׁן (ע) כִּדְלֹאֵר לִקְמֵן (דף ט) וְעוֹד מֵיָּד כּו' אֲלֵךְ אִי אֲמַרְתָּ בְּצוּלָה כִּרְכִּיבָה לְמִימָר כְּלוֹמַר פְּשִׁיטָה לֹא מַהֲנִיָּה וְזִיקָהּ [לְהוֹזִיל] מִיָּד מַעֲלָה אֲפִילוּ לֹא לֵן דְּמָה אֲלֵמָה וְדֹא מִיָּד בְּחֻטָּא דֹּאֵף לֵן אֵד כְּדִי לֹא לֵן דְּמָה וְזִיקָהּ מְוַזְלֵחָהּ מִיָּד מַעֲלָה מִיָּד כִּי לֵן דְּמָה לֹא נִעֲשִׂיתָ וְזִיקָתָהּ בְּפִסּוֹל לֹא מַהֲנִיָּה וְזִיקָתָהּ לְאַפְסוּקִי מִיָּד מַעֲלָה וְסֻלְקָהּ לֹא דַעֲמָךְ הַשְׂמָה דְּהוּא הִדִּין לְזִיקָתָהּ פִּיגוּל וְזִיקָהּ הַנְּעִשִׂית בְּפִסּוֹל לְהוֹזִיל מִיָּד מַעֲלָה רִישָׁא מֵאֵי כְּלוֹמַר נִימָה הוּאִיל כִּי הִיֵּין וְזִיקָתָהּ פִּיגוּל כִּיפֹא וְדֹא מִסְעִיָּה בְּצִיָּה כְּלוֹמַר וְכִי וְדֹא יִסָּא הוּא קֶלְמָר מֵאֵי שְׂחָה וּמִסְעִיָּה הִלְנֵה דְּעִבִּיד צִדִּיק כּו' לֹא דְּרוּקָא יִסָּא מִיָּד צִיָּה וְכִי וְכִי מִתְרָם מֵאֵי בְּכָךְ אֵל מִסְעִיָּה כִּיפֹא מִיָּד רִישָׁא מִסְעִיָּה לֵיָּה דֵּהִא צִיָּה רִבִּין פִּרְךְ דְּרִישָׁא וְדֹא יִסָּא לְחֻטָּא לֹא מִסְעִיָּה לֵיָּה (ט) דְּלַעֲלֵל מִיָּד

צקטאָ

במפגלן בחצי: **נצח** אלמא שחל הפיגול: **נצח** כלומר מ"מ בשעת זריקה איגלאי: **נצח** וא"כ הכא הדק"ל לעיל בשמעתא קמייתא דרפשיטא הוא דגבי פיגול כיון דאם עלו לא ירדו דלא הוה כמאן דחנקינהו: **נצח** סייעתא ממש להדיא: **נצח** ודאי דסיפא הוא מסייע: **נצח** לאו דוקא עביד בידים אלא: **נצח** ליה **נצח**

(א) נראה דש"ל ואעפ"כ חייב על

ד. שיטה מקובצת

[illegible]

יהיה נמי גבי תודה לא הוי
לא למעילה וכדבר גידל:
ליה: אי הכי. מאי למימרא
תאשמועינן: לעולם בחטאת